

[Malchau.]
gennemgribende Ændringer. Selve Princippet er blevet ændret, og desuden er der gennemført mange mindre væsentlige Ændringer, som i det store og hele vel nok kan siges at være Forbedringer.

Gennem den højtærede Socialministers Forelæggelsestale og gennem de foregaaende Ordføreres Taler er der blevet gjort Rede for Lovforslagets Indhold i Enkeltheder, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun pege paa, at mit Parti ikke mindst er tilfreds med den gennemgribende Ændring, at Ordningen skal hvile paa et Frivillighedens Grundlag, saa at der indføres en Prøvetid paa 3 Maaneder, hvorefter det maa vise sig, om der kan fortsættes ad denne Vej; eller man maa gribe til andre Midler for at faa den ønskede Fordeling og Regulering af Arbejdet gennemført. Jeg for mit Vedkommende haaber, det vil vise sig i Løbet af disse tre Maaneder, at man fra alle Sider er indstillet paa at faa det bedst mulige ud af Loven, saa den kommer til at virke efter sin Hensigt og det ikke bliver nødvendigt at gribe til andre Midler for at naa det ønskede Resultat.

Der er ogsaa foretaget nogle andre, mindre væsentlige, Ændringer; som absolut betyder en Fordel; bl. a. har man indført en Bestemmelse om, at de Bidrag, der skal ydes, kan fradrages ved Opgørelsen af den skattepligtige Indtægt. Ligeledes er jeg meget tilfreds med Ændringen i § 4, Stk. 2, angaaende Sættelsen af Arbejdsfordelingsnævnet, der efter det oprindelige Lovforslag skulde bestaa af 6 Medlemmer, hvoraf Halvdelen valgtes af Dansk Arbejdsgiverforening og Halvdelen af De samvirkende Fagforbund i Danmark. I Folketinget er der kommet en Tilføjelse, hvorefter Nævnet skal supplere sig med Repræsentanter for de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderinteresser, hvis der kommer Spørgsmaal frem paa Omraader, som efter Nævnets Opfattelse ikke er tilstrækkeligt repræsenteret gennem de nævnte Medlemmer af Nævnet. Dette hilser jeg absolut med Tilfredshed.

Jeg vil tillige udtrykke min store Tilfredshed med, at Bestemmelsen om 50 pCt.s Tillægget til Bidragene fra de pensionsberettigede skal udgaa. Denne Bestemmelse var efter min Mening uretfærdig og urimelig over for Folk, der selv er med til at sikre deres Alderdom. Jeg er naturligvis ikke blind for den Fordel, der for de pensionsberettigede ligger i, at de er sikret imod Afsked uden Pension, men sikret imod

Afskedigelse er de jo ikke. Jeg vil minde om et Tilfælde, som ligger nogle Aar tilbage, da Statsbanerne ændrede Aldersgrænsen fra 70 til 65, hvorved mange fast ansatte blev afskediget tidligere, end de havde regnet med.

Jeg kunde have ønsket adskilligt flere medtaget blandt dem, der skal yde Bidrag efter denne Lov, og jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Steincke i, at Bidragydelsen efter Loven burde have været gradueret højere op i Forhold til Indkomsten, end Tilfældet er. Mange i det frie Erhverv, der har gode og forholdsvis sikre Indtægter, burde heller ikke have været fritaget, og hvorfor alle inden for Landbrug m. m. helt skal undtages, forstaar jeg ikke. Dersom der er sikret dem en vis Indtægt, kan det ikke være afgørende, om de er beskæftiget paa Landet eller i Byen, og om de har deres Indtægt ved Løn eller paa anden Maade.

Gennem Behandlingen i det andet høje Ting er adskillige dunkle Punkter i Lovforslagets Affattelse blevet klareret, men der er alligevel forskellige Tvivlsspørgsmaal, som kan komme frem ved Lovens Fortolkning og dens Udførelse i Praksis, og som vel nok gør det nødvendigt, at der, som tidligere nævnt, bliver udstedt et Cirkulære om, hvorledes Loven skal forstaas. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkeltheder, men indskrænke mig til at nævne et enkelt Punkt, som jeg vil bede den højtærede Socialminister oplyse mig om: Jeg ved ikke, om det har været berørt under Forhandlingen i det andet høje Ting. Det drejer sig om samgifte, det vil sige Mand og Hustru, der er beskæftiget i Stat eller Kommune eller i privat Virksomhed. Skal der i saadanne Tilfælde betales Bidrag beregnet for hver enkelt, Manden for sig og Hustruen for sig, eller af deres samlede Indtægt? Det Tilfælde kunde naturligvis ogsaa komme til at foreligge, at den ene Part, Manden eller Hustruen, havde en aarlig Lønindtægt paa 1 800 Kr. eller derunder. Skal i saa Tilfælde denne Part fritages for Bidrag? Endvidere er der et Spørgsmaal, som kan synes ret ringe, men som kan berøre mange Mennesker; det er Spørgsmaalet om saadanne, som i Aarets Løb faar Alderstillæg eller ved Avancement kommer op paa højere Sæts i Aarets Løb, end da de begyndte den 1. Juni. Hvorledes virker det med Hensyn til Bidragets Størrelse? Loven er midlertidig, dens Gyldighed udløber den 31. Marts næste Aar, og Bidraget skal svares i Løbet af 10 Maaneder. Jeg gaar derfor ud fra, men vil bede den højtærede Socialminister